

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15CoCsp/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621201260
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1621201260.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 53 255 739, za ktorú konajú JUDr. Marek Baraník, JUDr. Ján Dolejš a A. A. B., proti žalovanej: C. D. E. F. B. G. H. I. , narodená dňa X.X.XXXX, trvale bytom C., o zaplatenie sumy 202,84 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 3. októbra 2022, č.k. 32 Csp 26/2021-157, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 3. októbra 2022, č.k. 32 Csp 26/2021-157, **p o t v r d z u j e .** 32
- II. Žalovanej **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Malacky rozsudkom zo dňa 3.10.2022, č.k. 32 Csp 26/2021-157, vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalobca v žalobe dôvodil, že žalovaná ako dlžníčka nedodrжала dohodnuté podmienky vyplývajúce zo zmluvy o kreditnej karte (spotrebiteľský úver) č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 19.3.2018 medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a.s. (veriteľ) a žalovanou (dlžníčkou). Na základe predmetnej zmluvy veriteľ poskytol žalovanej peňažné prostriedky, žalovaná porušila svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy tým, že dlh nesplácala v stanovených termínoch. Z uvedeného dôvodu Slovenská sporiteľňa, a.s., podaním zo dňa 13.3.2019 znížila celkový úverový rámec na nulu a vypovedala zmluvu. V danom podaní zároveň uviedla, že zníženie celkového úverového rámca nadobúda účinnosť a výpoveď zmluvy sa považuje za doručení dňa 23.3.2019, ak najneskôr v deň predchádzajúci dňu 23.3.2019 neuhradí splátku v sume najmenej 15,- € . Žalobca predmetnú pohľadávku spolu s príslušenstvom nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/XX zo dňa 12.10.2020; v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok je predmetná pohľadávka špecifikovaná pod VS: 5142667014. Postupca oznámil postúpenie pohľadávky žalovanej listom zo dňa 20.10.2020.

1.2. Súd konal a rozhodol na pojednávaní bez prítomnosti strán sporu. Žalobca sa z neúčasti ospravedlnil, predložil vyčíslenie trov konania, špecifikáciu postúpenej sumy s prehľadom transakcií na účte žalovanej č. XXXXXXXXXXXX; žalovaná bola nečinná.

1.3. Rozhodol tak po tom, ako mal z vykonaného dokazovania preukázaný nasledovný skutkový stav veci. Na základe zmluvy o kreditnej karte (spotrebiteľský úver) č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 19.3.2018 veriteľ žalovanej poskytol spotrebiteľský revolvingový úver vo forme kreditnej karty v sume 300,- € s premenlivou úrokovou sadzbou závislou od výšky čerpania celkového úverového rámca ku koncu účtovného obdobia zníženého o sumy splátok klienta uhradených do najbližšieho dňa splatnosti. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 42,64 % p.a., priemerná RPMN 25,46 % p.a., odplata 26 % p.a.

V dôsledku toho, že žalovaná bola dlhodobo v omeškaní so splácaním pohľadávky veriteľa vyplývajúcej z predmetnej zmluvy, veriteľ jej listom zo dňa 13.3.2019 oznámil, že s účinnosťou od 23.3.2019 znižuje celkový úverový rámec na nulu a zároveň zmluvu vypovedal. Listom zo dňa 5.4.2019 veriteľ oznámil žalovanej, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky veriteľa v sume 273,84 € a vyzval ju na úhradu do 15 dní od doručenia výzvy. Listom zo dňa 4.5.2020 veriteľ oznámil žalovanej, že jeho pohľadávka je splatná v celom rozsahu a žalovaná je v omeškaní so splácaním dlhu viac ako tri mesiace, a preto ju vyzval na úhradu dlžnej sumy 288,63 € (vyčíslenej ku dňu 4.5.2020) a upozornil ju, že ak k úhrade nedôjde, bude veriteľ oprávnený pohľadávku postúpiť tretej osobe. Listom zo dňa 20.10.2020 veriteľ žalovanej oznámil, že pohľadávku voči nej vyplývajúcej mu z predmetnej zmluvy postúpil na žalobcu.

1.4. Právne súd prvej inštancie dôvodil ustanoveniami § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 5, ods. 9, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, ods. 4, § 2 písm. a/, b/, d/, e/, § 9 ods. 2 písm. a/, b/, d/, f/, g/, i/, j/, x/ a aa/, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 497 Obchodného zákonníka.

1.5.1. Dospel k záveru, že žaloba dôvodná nie je. V konaní bolo preukázané, že veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s., a žalovaná dňa 19.3.2018 uzatvorili zmluvu o kreditnej karte (spotrebiteľský úver) č. 5142667014, na základe ktorej mal žalovanej vzniknúť dlh voči veriteľovi minimálne v sume 202,84 €, avšak žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný, pretože medzi veriteľom a žalobcom bola platne uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/XX zo dňa 12.10.2020, ktorou došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej na žalobcu, čo bolo žalovanej oznámené veriteľom listom zo dňa 20.10.2020. Predmetom konania bol záväzok žalovanej, ktorý vznikol zo zmluvy o kreditnej karte (spotrebiteľský úver) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2018, majúcu charakter spotrebiteľskej zmluvy, a tak je potrebné v konaní aplikovať Občiansky zákonník upravujúci spotrebiteľské zmluvy a tiež ustanovenia procesného kódexu o spotrebiteľských sporoch. Žalobca, na ktorého veriteľ svoju pohľadávku voči žalovanej postúpil, nepreukázal, či a v akej výške bol úver z uzavretej zmluvy čerpaný, v akom rozsahu žalovaná veriteľovi plnila a akým spôsobom veriteľ prijaté platby vysporiadal. Žalobca len uviedol, že pohľadávka veriteľa ku dňu jej postúpenia bola v sume 294,86 €, z čoho istinu tvorila suma 202,84 €. Z takto vymedzených skutkových tvrdení, navyše nedoplnených o listinné dôkazy, súd nebol schopný overiť, či sú tvrdenia žalobcu pravdivé a či veriteľ postúpenú pohľadávku vyčísľil správne, či napr. v rozpore so zákonom plnenia žalovanej nezapočítaval na plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok. Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.6.2019, sp. zn. I. ÚS

246/2019, pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 C.s.p.) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 C.s.p. - procesné povinnosti a procesné bremená). Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca v konaní nepreukázal, že voči žalovanej disponuje nárokom uplatňovaným v predmetnej právnej veci. Nepredložil totiž žiadne dôkazy, z ktorých by bolo možné overiť, v akej výške žalovaná úver podľa zmluvy čerpala a v akej výške ho splatila. V závere zdôraznil, že na pojednávaní by upozornil strany sporu na uvedenú spornosť skutkových tvrdení (§ 181 ods. 2 C.s.p.); avšak žalobca sa svojou dobrovoľnou neúčastou na pojednávaní o možnosť na také upozornenie reagovať pripravil.

1.5.2. Výrok o trovách konania súd odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a úspešnosťou žalovanej. Nárok na náhradu trov konania jej ale nepriznal, keďže zo spisu vyplýva, že jej žiadne trovy nevznikli.

2.1. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal včas odvolanie žalobca dôvodiac tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil hospodárnosťou a nenavyšovaním trov konania, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že súd v priebehu celého konania neprezentoval, že by považoval akúkoľvek skutočnosť za spornú. Nadobudol tak legitímne očakávanie, že uplatnený nárok súd považuje za preukázaný a uplatnený dôvodne, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že žalovaná bola v celom konaní pasívna. Súd neprezentoval spornosť uplatneného nároku napr. výzvou na preukázanie skutočností, ktoré by považoval za sporné. Poukázal na zásadu kontradiktórnosti konania, v zmysle ktorej pokiaľ by žalovaná nesúhlasila s podanou žalobou alebo s inými tvrdeniami či dôkazmi žalobcu, mohla v konaní svoje tvrdenia uviesť a preukázať. Sám v konaní uviedol tvrdenia a zároveň označil a predložil všetky relevantné dôkazy objasňujúce a

preukazujúce žalovaný nárok. Uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno, a teda svoje tvrdenia uvedené v žalobe dostatočne preukázal. Ak dospel súd k opačnému záveru, je potom zrejmé, že sa nedostatočne oboznámil s obsahom spisu, najmä dôkazmi ním predloženými v ich vzájomnej a logickej súvislosti, neprihliadol ani na nesporné skutkové tvrdenia medzi stranami sporu. Žalovaná jeho nárok nerozporovala, pričom uplatnený nárok rozporoval len súd prvej inštancie. Až z napadnutého rozhodnutia sa dozvedel, že súd vníma viaceré skutočnosti ako sporné (resp. nepreukázané, napriek ich nespornosti medzi stranami sporu). Nemal tak žiadny dôvod na ďalšiu procesnú aktivitu a doplnenie dokazovania. V tom spočíva nesprávny úradný postup, ktorým mu súd znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal rozhodovacia prax krajských súdov napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.9.2022, sp.zn. 10 CoCsp 20/2021, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.2.2022, sp.zn. 5 CoCsp 76/2021, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.6.2022, sp.zn. 10 CoCsp 33/2021, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.5.2020, sp.zn. 11 CoCsp 43/2020, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.10.2020, sp.zn. 11Co 349/2019, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 8.12.2020, sp.zn. 11 CoCsp 46/2020. Nepopiera, že v zmysle ustanovenia § 295 C.s.p. môže súd vykonať v spotrebiteľských sporoch aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, avšak v žiadnom prípade sa nestotožňuje s postupom vo veci konajúceho okresného súdu, ktorý de facto poprel skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 C.s.p. považovať za nesporné.

2.2. V súvislosti s uplatneným nárokom a unesením dôkazného bremena dôvodil, že v predmetnom konaní si uplatnil len istinu pohľadávky, pričom jej výška bola preukázaná viacerými listinnými dôkazmi (zmluvou, výpoveďou zo zmluvy, resp. ďalšími výzvami jeho právneho predchodcu na úhradu pohľadávky, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok). V prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok postupca vyčíslil dlžnú sumu 294,86 €, ktorá pozostávala z istiny v sume 202,84 € a príslušenstva v sume 92,02 €. Už len samotná príloha k zmluve o postúpení pohľadávky predstavuje relevantný dôkaz preukazujúci výšku pohľadávky ku dňu jej postúpenia, keďže tento listinný dôkaz je generovaný bankovým systémom, ktorý je certifikovaný a podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Podľa ustanovenia § 172 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinný dňa 31.8.2003 bolo možné vydať platobný rozkaz, ktorý priznával právo na zaplatenie peňažnej sumy opierajúcu sa o výpis z kníh tuzemského peňažného ústavu. Úmyslom zákonodarcu po novele, ktorou bolo toto ustanovenie vypustené, bolo predísť prípadnému zvýhodňovaniu peňažných ústavov v pozícii veriteľov a nie znížiť výpovednú a dôkaznú hodnotu tohto dokladu. Z uvedeného dôvodu je tak predmetný doklad relevantným dôkazom na preukázanie dlžnej sumy, nakoľko je vyhotovovaný bankovým systémom, ktorý nie je možné fyzicky ovplyvniť a taktiež nie je možné zasiahnuť do jeho výpočtov a vykonávaných operácií; v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.1.2014, sp.zn. 11 Co 311/2012.

2.3. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť; žiadal priznať nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. Prípadne navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z.), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 28. júna 2023; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, právny zástupca žalobcu, upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil, pretože je vo výroku vecne správny (§ 387 ods. 1 C.s.p.) stotožňujúci sa s dôvodmi rozhodnutia.

5. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 a nasl. C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil iba čiastočne (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel iba čiastočne k správnym skutkovým záverom, následne k správnym právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.). V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytli vady procesného charakteru, na ktoré by musel odvolací súd prihliadať, aj keď neboli uplatnené v odvolacích dôvodoch (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

6.1. V konaní pred súdom prvej inštancie zostalo nepochybné, že dňa 19.3.2018 bola uzavretá zmluva o kreditnej karte (spotrebiteľský úver) č. 5142667014 medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a.s. (veriteľ), a žalovanou (dlžníčka). Súd mal v konaní za preukázané, že žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný, pretože medzi veriteľom a žalobcom bola platne uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/XX, predmetom ktorej bola aj pohľadávka postupcu voči žalovanej vyplývajúca z predmetnej zmluvy, ktorú skutočnosť žalovanej oznámil veriteľ. V posudzovanej veci bolo však podľa súdu prvej inštancie sporné, či a v akej výške bol úver z uzavretej zmluvy čerpaný, v akom rozsahu žalovaná veriteľovi plnila a akým spôsobom veriteľ prijaté platby vysporiadal. Zo skutkových tvrdení vymedzených žalobcom, navyše nedoplnených o listinné dôkazy, súd prvej inštancie nemal za preukázané, či sú tvrdenia žalobcu pravdivé a či veriteľ postúpenú pohľadávku vyčíslil správne (a či napríklad v rozpore so zákonom plnenia žalovanej nezapočítaval na plnenia z neprijateľných podmienok). Žalobca v odvolaní namietal, že relevantným dôkazom preukazujúcim jeho tvrdenia bola príloha k zmluve o postúpení pohľadávky, keďže tento listinný dôkaz je generovaný bankovým systémom, ktorý je certifikovaný a podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Odvolací súd dôvodí, že z tejto prílohy nie je zrejmé, že ide o dokument generovaný bankovým systémom certifikovaným a podliehajúcim dohľadu Národnej banky Slovenska, nakoľko takáto informácia sa v dokumente nikde nenachádza. Rovnako z dokumentu doloženého podaním zo dňa 28.9.2022, konkrétne príloha: Špecifikácia postúpenej sumy, s prehľadom transakcií na účte č. 5142667014 žalovanej, nijakým spôsobom nevyplývalo, že ide o listinný dôkaz generovaný bankovým systémom, ktorý je certifikovaný a podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Odvolací súd sa preto stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalobca si nespĺnil povinnosť tvrdenia, odôvodnenia, preukázania nároku, nepodložil svoje tvrdenia listinnými dôkazmi preukazujúcimi predmetné tvrdenia. Nie je potom dôvodné tvrdenie žalobcu o nespornosti ním tvrdených skutočností. Ak si žalobca nespĺnil už základnú povinnosť tvrdenia, ako správne uvádzal súd prvej inštancie, potom nemožno ustáliť, či a ktoré pre vec rozhodujúce právne skutočnosti boli/neboli sporné.

6.2. K námietke žalobcu, že svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti a nenavyšovania trov konania, nakoľko súd priebehu konania neprezentoval spornosť uplatneného nároku (napr. výzvou na preukázanie skutočností, ktoré by považoval za sporné), odvolací súd uvádza, že zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplýva súdu povinnosť postupovať uvedeným spôsobom. Odvolací súd podotýka, že strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu (čl. 8 C.s.p.). Žalobca bol tieto dôkazy povinný pripojiť už k samotnej žalobe, a to podľa § 132 ods. 3 C.s.p., podľa ktorého žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Súd svoje predbežné právne posúdenie veci stranám sporu až na predbežnom prejednaní sporu (v prípade, že predbežné prejednanie sporu nariadi) alebo až na pojednávaní. Súd prvej inštancie zároveň správne uviedol, že na pojednávaní by strany na spornosť skutkových tvrdení upozornil, avšak žalobca sa svojou dobrovoľnou neúčastou na pojednávaní pripravil o možnosť reagovať na predmetné upozornenie. Svoju vlastnú pasivitu žalobca v odvolacom konaní nemôže zohľadniť vo svoj prospech. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval predmetnú námietku žalobcu za nedôvodnú.

7. Už dôvody uvádzané súdom prvej inštancie odôvodňujú zamietnutie žaloby.

8. Sú tu ďalšie dôvody pre zamietnutie žaloby. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný, nakoľko žalobca a postupca platne uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0746/2020/CE a postúpenie pohľadávky veriteľa voči žalovanej zo zmluvy na žalobcu bolo žalovanej oznámené. Odvolací súd k otázke aktívnej legitimácie žalobcu uvádza nasledovné.

9. Aktívna vecná legitimácia predstavuje hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva určitému subjektu (žalobcovi) ním uplatňované právo (nárok), respektíve z ktorého mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu, a aj v prípade že ju žiadna zo strán sporu nenamieta (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.6.2010, sp.zn. 2 Cdo 205/2009). Odvolací súd podotýka, že pre platné postúpenie pohľadávky Občiansky zákonník vyžaduje, okrem samotnej existencie pohľadávky, uzavretie zmluvy v písomnej forme. Zároveň nesmie ísť o pohľadávku, ktorej postúpenie je vylúčené vzhľadom na jej povahu podľa

ustanovenia § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ani o pohľadávku, ktorej postúpenie vylučuje zákon alebo dohoda medzi veriteľom a dlžníkom (§ 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Nakoľko pôvodný veriteľ žalovanej pohľadávky bola, ako už bolo uvedené, banka, pred tým, ako mohol platne pristúpiť k postúpeniu pohľadávky, museli byť splnené osobitné podmienky ustanovené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., ktorými sú 1. omeškanie klienta nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, 2. bezúspešná písomná výzva banky klientovi (na zaplatenie dlhu). Bez splnenia týchto osobitných podmienok ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách postúpenie pohľadávky banky zakazuje, v dôsledku čoho je jej postúpenie vylúčené aj podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.4.2018, sp.zn. 1 Cdo 147/2017). Následkom postúpenia pohľadávky v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách je neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.11.2019, sp. zn. 10 Obdo 92/2018).

10. Žalobca nárok uplatnený v konaní odvodzoval od svojho právneho predchodcu (singulárnej sukcesie) Slovenskej sporiteľne, a.s., ktorá ako banka (§ 2 ods. 1 zákona o bankách) bola veriteľom voči žalovanej na základe zmluvy o kreditnej karte (spotrebiteľský úver) č. 5142667014 uzavretej dňa 19.3.2018. V konaní však nie je preukázané úplné splnenie osobitných podmienok na postúpenie pohľadávky, a to zaslanie, resp. doručenie, výzvy Slovenskej sporiteľne, a.s., na zaplatenie dlhu adresovanú žalovanej. Žalobca k žalobe síce priložil výzvy na zaplatenie dlhu zo dňa 13.3.2019 a 5.4.2019, ako aj oznámenie zo dňa 4.5.2020, že pohľadávka je splatná v celom rozsahu (obsahujúce výzvu na zaplatenie dlhu), ale nijakým spôsobom nepreukázal ich doručenie, vôbec ich odoslanie, žalovanej. Odvolací súd podotýka, že podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. nestačí iba vyhotovenie výzvy na zaplatenie dlhu, ale na jej účinnosť sa v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyžaduje, aby sa dostala do sféry vplyvu adresáta (resp. aby sa aspoň mohla potencionálne dostať do sféry jeho vplyvu). V sporovom súdnom konaní podľa Civilného sporového poriadku nepostačuje samotné tvrdenie žalobcu o zaslaní, resp. doručení, výziev na zaplatenie dlhu, nakoľko svoje tvrdenia je povinný podoprieť dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu (čl. 8 C.s.p.). Žalobca bol tieto dôkazy povinný pripojiť k žalobe (§ 132 ods. 3 C.s.p.), okrem tých, ktoré nemohol bez svojej viny pripojiť. Dôkazy preukazujúce tieto tvrdenia žalobca však okresnému súdu do konania nepredložil. Postúpenie pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s., na žalobcu tak nemožno považovať za platný právny úkon (pre jeho rozpor s § 39 Občianskeho zákonníka), a preto aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto konaní nebola preukázaná. Odvolací súd sa z toho dôvodu nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalobca bol aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby.

11. Osobitne odvolací súd nepreskúmaval vecnú a právnu správnosť rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania ako výroku súvisiaceho (§ 367 ods. 2 veta druhá C.s.p.), keďže žalovaná odvolanie nepodala (§ čl. 16 ods. 3 C.s.p.).

12. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p., a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopĺňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

13. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p., v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaná bola úspešná aj v odvolacom konaní, preto by jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Keďže ale bola v odvolacom konaní nečinná, trovy konania jej nevznikli, z tohto dôvodu jej odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).